

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízдила a soudkyň JUDr. Brigity Chrastilové a JUDr. Milady Tomkové v právní věci **navrhovatele V. B.**, proti **odpůrci Krajskému úřadu Libereckého kraje**, se sídlem U Jezu 642/2a, Liberec 2, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 8. 2004, č. j. OÚPSŘ/KULK 7182/2004, o návrhu navrhovatele na vyloučení soudkyň z projednávání a rozhodnutí věci vedené u Krajského soudu v Ústí nad Labem, pobočka Liberec, pod sp. zn. 59 Ca 142/2004,

takto:

Soudkyně Mgr. Hana Burešová a Mgr. Daniela Zemanová **nejsou** vyloučeny z projednávání a rozhodnutí věci vedené u Krajského soudu v Ústí nad Labem, pobočka Liberec, pod sp. zn. 59 Ca 142/2004.

Odůvodnění:

Navrhovatel podal u věcně a místně příslušného Krajského soudu v Ústí nad Labem, pobočka Liberec, žalobu proti shora citovanému rozhodnutí odpůrce. Současně navrhl, aby byly z projednávání a rozhodnutí věci vyloučeny soudkyně tamějšího soudu, a to vzhledem k jejich rozhodování v jeho právní věci vedené u tohoto soudu pod sp. zn. 15 Ca 49/2001.

Krajský soud v Ústí nad Labem, pobočka Liberec, který věc projednává, předložil Nejvyššímu správnímu soudu návrh ze dne 4. 10. 2004 k rozhodnutí podle § 8 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“).

Soudkyně Mgr. Hana Burešová a Mgr. Daniela Zemanová uvedly, že se ve shora označené věci necítí být podjaty a není jim známa žádná skutečnost, ze které by mohl vyplynout důvod případných pochybností o jejich nepodjatosti.

Nejvyšší správní soud posoudil vznesenou námitku podjatosti a dospěl k závěru, že není důvodná.

Podle § 8 odst. 1 s. ř. s. jsou soudci vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Vyloučení jsou též soudci, kteří se podíleli

na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Důvodem k vyloučení nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech.

Rozhodnutí o vyloučení soudce z důvodů uvedených v § 8 s. ř. s. představuje výjimku z ústavní zásady, podle níž nikdo nesmí být odňat svému zákonnému soudci s tím, že příslušnost soudu i soudce stanoví zákon (čl. 38 odst. 1 Listiny základních práv a svobod). Tak jak zákon tuto příslušnost stanovil, je tato zásadně dána, a postup, kterým je věc odnímána příslušnému soudci a přikázána soudci jinému, je nutno chápat jako postup výjimečný. Vzhledem k tomu lze vyloučit soudce z projednávání a rozhodnutí přidělené věci jen vskutku výjimečně a z opravdu závažných důvodů, které mu reálně brání rozhodnout v souladu se zákonem nezaujatě a spravedlivě. Podjatost sama zasahuje vždy do principu nezávislosti soudce, neboť nestrannost tento princip předpokládá. Samotný pojem soudce totiž s sebou nese atribut nezaujatosti a nestrannosti a bez toho, že by se nepředpokládal, nebylo by důvodu ani konstituování soudní moci jako pilíře demokratické společnosti.

Nejvyšší správní soud tak dospěl k závěru, že zde důvod pro vyloučení soudkyně není dán. S ohledem na skutečnosti, že navrhovatel fakticky žádný relevantní důvod neuvedl, a soudkyně, které věc mají rozhodovat, takovýto důvod samy neshledávají, nemohl Nejvyšší správní soud rozhodnout jinak, nežli tak, že soudkyně Mgr. Hana Burešová a Mgr. Daniela Zemanová nejsou vyloučeny z projednávání a rozhodnutí této věci.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí **nejsou** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 a contr.).

V Brně dne 13. ledna 2005

JUDr. Bohuslav Hnízdl
předseda senátu